

Αναφορά στην Κουρσάρικη Δράση του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη.

Από μια επιστολή στην ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ του Νίκου ΚΩΣΤΑΡΑ Πλοιάρχου Ε.Ν.

Το δημοσίευμα είχε εντοπίσει στην ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ της 25-3-2003 και μας είχε αποστείλει παλαιότερα ο (+)Υποναύαρχος Σωτήριος Γεωργιάδης, (έχει δημοσιευθεί και στην ιστοσελίδα της ΕΑΑΝ).

Πρόκειται για μια επιστολή προς την εφημερίδα, του κ. Νίκου ΚΩΣΤΑΡΑ, Πλοιάρχου Ε.Ν. που ρίχνει φως σε μια, άγνωστη για τους περισσότερους μας, πτυχή της αγωνιστικής ζωής ενός εκ των μεγίστων Ελλήνων ηρώων, του "Αρχιστράτηγου" της Επανάστασης του 1821. Λόγω "ειδικού ενδιαφέροντος" τη μεταφέραμε αυτούσια κατωτέρω:

"Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ" - 25-3-2003

Αναφορά στην κουρσάρικη δράση του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη

Κλείσανε 160 χρόνια από την κοίμηση του Ελευθερωτή του Γένους, του Αρχιστράτηγου Θεόδωρου Κολοκοτρώνη (4-2-1843). Δεν πρέπει να ξεχνούμε τον αδούλωτο πρωταγωνιστή της Ελευθερίας μας, μάλιστα σε μια δύσκολη εποχή, που χρειάζεται οι νέοι μας να γνωρίζουν αυτούς που αγωνίστηκαν για να ζούμε εμείς ελεύθεροι.

Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης γεννήθηκε στις 3 Απριλίου 1770, Δευτέρα της Λαμπρής στο Ραμαβούνι της Μεσσηνίας και μεγάλωσε στο Λιμποβίσι της Αρκαδίας. Σε ηλικία δέκα ετών έμεινε ορφανός και στα δεκαπέντε του χρόνια έγινε καπετάνιος.

Θα αναφερθώ συνοπτικά στην άγνωστη ναυτική του δράση. Προ της Επανάστασης του Εικοσιένα έγινε κουρσάρος. Ο Κολοκοτρώνης εκπαιδεύτηκε ως θαλασσινός όταν βρισκόταν στη Μάνη και συχνά εγκατέλειπε τα κατσάβραχα για να πιάσει το τιμόνι και να κάνει τα πειρατικά του «ρεσάλτα», κρατώντας το «σαλτιρμά» (μαχαίρι) στα δόντια του και το «λεμπούτι» (κεφαλοθραύστη) στο χέρι.

Μια δράση, που ξετυλίγεται στα προεπαναστατικά χρόνια, όταν ο κλέφτης του Μοριά έγινε κουρσάρος στα πέλαγα και πολέμησε τον Τούρκο με ορμητήριο τη Μάνη και τα Επτάνησα. Όταν ήταν στη Ζάκυνθο δέχτηκε να γίνει καπετάνιος σε ένα σεμπέκο -μύστικο ιστιοφόρο- που το 'λεγαν «Άγιος Γεώργιος», με ρωσική σημαία. Έκανε κούρσο στα παράλια της Αχαΐας. Ρημάζει τις αποθήκες του Σάιτ Αγά και γυρίζει στη Ζάκυνθο με σκλάβους και πλιάτσικα. Γι' αυτό μετά τον έστειλαν στην «Ευαγγελίστρια», ναυαρχίδα του μικρού καταδρομικού στόλου που είχαν οι Έλληνες υπό ρωσική σημαία.

Και ύστερα άνοιξε αλληλογραφία με τους αρματολούς του Ολύμπου και, τέλος, αποφάσισε να φύγει από τα Επτάνησα με τον Κεφαλλονίτη καπετάν Αλεξανδρή

Ραφτόπουλο για τη Σκιάθο, τα «Ψαρά» της Θεσσαλίας. Έφτασε στην Άσπρη Θάλασσα (το Αιγαίο Πέλαγος) και ενώνοντας τη δικιά του πολεμική μοίρα «Μοριάς» με τα μαύρα καράβια, των αρματοκουρσάρων του Ολύμπου που συγκρατούσαν καταδρομικό στόλο εβδομήντα περίπου πλοιαρίων με επτά μοίρες (Βάλτος, Μοριάς, Ρούμελη, Όλυμπος, Άσπρη Θάλασσα, Σκιάθος και Κασσάνδρα). Αυτά έγραψαν τις ένδοξες σελίδες που σημάδεψαν τα προεπαναστατικά χρόνια και προετοίμασαν την εθνική μας απελευθέρωση.

Η κουρσάρικη περιπέτεια του Καπετάν Θοδωρή στην Άσπρη Θάλασσα του γαλβάνισε τον χαρακτήρα και του χάρισε εμπειρία για τις ευθύνες και τους αγώνες που θα τον περίμεναν για τον Μεγάλο Ξεσηκωμό τον Εικοσιένα.

Ο Καποδίστριας, δείχνοντας κάποτε τον Κολοκοτρώνη στον Μπορύ ντε Σεν-Βενσάν του είπε: Να ο καινούργιος μας Οδυσσέας.

Ο Καπετάν Θόδωρος Κολοκοτρώνης εκτίμησε τη θάλασσα και μονολογούσε αγναντεύοντας την Άσπρη Θάλασσα: «Από τα δύο στοιχεία, γη και πέλαγος, το δεύτερο είναι πολυτιμότερο για μας. Φεύγουν οι στεριές από παντού αγναντεύουμε θάλασσα. Και στις μέρες μας, που έδωσε να 'χουμε δύναμη, με τα σιτοκάραβα πολεμήσαμε τα βασέλα. Ο άξιος γεμιτζής παίρνει τα σοφράνα και μάχεται με τη βοήθεια των ανέμων κι ας είναι μικρό το καυκί του».

Κάπου αλλού έλεγε χαμογελώντας: «Ο κόσμος μας έλεγε τρελούς. Ημείς αν δεν είμεθα τρελοί δεν εκάναμεν την επανάστασιν...» και συμπλήρωνε «Οι Έλληνες είναι τρελοί αλλά έχουν γνωστικό Θεό». Άλλωστε ο Θεός έβαλε την υπογραφή τον για την ελευθερία της πατρίδας μας».

Η κουρσάρικη σύμπραξη του αποδείχτηκε ευεργετική γιατί του χάρισε πρωτόγνωρες εμπειρίες και πλούσια βιώματα. Μάλιστα του χάρισε μια πολυδιάστατη σύνθεση: την παλικαριά του Αχιλλέα, τη σοφία του Νέστορα και την πανουργία του Οδυσσέα. Γιατί είχε την καρδιά του λιονταριού, τον αητού το μάτι, την πονηριά της αλεπούς, του λαγού το περπάτημα και τον αιφνιδιασμό του κουρσάρου.

Ο Γέρος του Μοριά είναι το πρότυπο που πρέπει να αναζητούν οι σημερινοί νέοι με εξυπνάδα, λεβεντιά και αδούλωτο πνεύμα για να δυναμώσουν τις προγονικές μας ρίζες και να τραφούν με «λιονταρίσιο μυαλό» για να κρατήσουμε την εθνική μας αξιοπρέπεια στην ευρωπαϊκή διάσταση.

Νίκος Ι. Κωστάρας
Πλοίαρχος Ε.Ν.
Μαρούσι